

INFORMATOR PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA ŚW. ANNY

I Niedziela Wielkiego Postu – 21 luty 2021 r.

EWANGELIA (Mk 1,12-15)

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię.

KOMENTARZ

Dziś, w pierwszą Niedzielę Wielkiego Postu, czytamy w Ewangelii, jak Jezus został wyprowadzony na pustynię. Życie na pustyni jest bardzo trudne. W dzień upał i trudno znaleźć cień, wszędzie piasek, a nocą dotkliwy chłód. Przyjemnie jest pojechać na chwilę na przejażdżkę po pustyni. Zabawa i przyjemność kończy się w momencie, gdy trzeba tam zostać dłużej. Jezus przebywał tam 40 dni i 40 nocy, bez jedzenia i picia i nie siedział tam beczynnie, lecz toczył walkę, bo był kuszony przez szatana. Jezus wchodzi w tę walkę i ją wygrywa.

Dziś każdy sam musi wyjść na swoją „pustynię” i stoczyć walkę ze złym. Często nie zdajemy sobie sprawy z tego, jak ciężko jest walczyć i wygrywać z szatanem. Czas Wielkiego Postu przypomina nam, że zły duch kusi i będzie kusił każdego. Ciągłe to czyni. I nie oszczędza nikogo. Kusił Jezusa, tym bardziej będzie to robił z nami. A co proponuje, jakie pokusy podsuwa? Pokusy bardzo różne: cielesne i duchowe. Pokusy odrzucenia Boga, akceptacji i wybór grzechu, czasami w bardzo subtelny sposób, mówiąc: że coś wcale nie jest grzechem. Szatan będzie ukazywał zło, jako coś dobrego, co jest przyjemne i pożyteczne.

Czas pobytu Jezusa na pustyni pokazuje nam, kto jest prawdziwym wrogiem człowieka, jak z nim walczyć i to nie tylko przez 40 dni, ale przez całe życie.

Bóg nas zapewnia, że na „pustyni” naszego życia, nigdy nie jesteśmy samotni. Jezus zawsze jest z nami, towarzyszy, prowadzi, wskazuje kierunek, upomina, bądź podtrzymuje na duchu. Jest obecny nawet wtedy, gdy o Nim zapominamy, odwracamy się tyłem i idziemy własną drogą.

Pustynia uświadamia nam, że pokusa jest nieodłącznym elementem ludzkiego życia i nie jest grzechem. Gdy przychodzi pokusa, czasem czujemy się winni i odpowiedzialni za nią. Ona nie jest wyrazem wolnej woli człowieka, lecz przychodzi z zewnątrz. I chociaż dręczy natarczywością, nigdy nie jest naszą winą. Dopiero pójdzie za nią obciąża nas odpowiedzialnością.

Jezus odniósł zwycięstwo dzięki mocy Bożej i słowom Pisma św. Nie dyskutował z szatanem, ale odpierał jego pokusy stanowczo, spokojnie i z godnością. Był pewny, odważny, miał w sobie wewnętrzny pokój, bo całkowicie ufał Ojcu. Wiedział, że ma za sobą moc Ojca i Ducha Świętego.

Czy modłę się do Boga o umocnienie, gdy przychodzi pokusa? Czy wierzę w moc Boga i ograniczoną siłę szatana?

Proboszcz

Orędzie Ojca Świętego Franciszka na Wielki Post 2021

Fragmenty

Wielki Post to czas wiary, to znaczy: przyjęcia Boga w naszym życiu i umożliwienia Mu „zamieszkiwania” z nami. Post oznacza uwolnienie naszej egzystencji od wszystkiego, co ją przytłacza, także od przesytu informacji – prawdziwych czy fałszywych – i od dóbr konsumpcyjnych, aby otworzyć drzwi naszego serca dla Tego, który przychodzi do nas оголоcony ze wszystkiego, ale „pełen łaski i prawdy” (J 1, 14): Syna Bożego, Zbawiciela.

W obecnym kontekście niepokoju, w którym żyjemy i w którym wszystko wydaje się kruche i niepewne, mówienie o nadziei może wydawać się prowokacją. Czas Wielkiego Postu jest jednak po to, aby z nadzieją zwrócić nasze spojrzenie ku cierpliwości Boga, który nadal troszczy się o swoje stworzenie, podczas gdy my często traktowaliśmy je źle. Jest to nadzieja na pojednanie, do którego św. Paweł gorąco nas wzywa:

„pojednajcie się z Bogiem” (2 Kor 5, 20). Otrzymując przebaczenie w Sakramencie, który znajduje się w samym centrum naszego procesu nawrócenia, stajemy się z kolei krzewicielami przebaczenia: otrzymawszy je sami, możemy je ofiarować innym poprzez zdolność do prowadzenia troskliwego dialogu i przyjmowania postawy, która daje pociechę poranionym. Boże przebaczenie, także poprzez nasze słowa i gesty, pozwala nam przeżywać Wielkanoc braterstwa.

W Wielkim Poście bądźmy bardziej czujni, aby używać „słów otuchy, które koją, umacniają, dają pociechę, które pobudzają, a nie słów, które poniżają, zasmucają, drażnią, gardzą”. Czasami, by dać nadzieję, wystarczy być „człowiekiem uprzejmym, który odkłada na bok swoje lęki i pośpiech, aby zwrócić na kogoś uwagę, aby podarować uśmiech, aby powiedzieć słowo, które by dodało otuchy, aby umożliwić przestrzeń słuchania pośród wielkiej obojętności”.

W skupieniu i cichej modlitwie, nadzieja jest nam dana jako natchnienie i wewnętrzne światło, które oświeca wyzwania i wybory związane z naszym powołaniem: dlatego istotne jest, aby zebrać się w sobie do modlitwy (por. Mt 6, 6) i spotkać w ukryciu Ojca czułości.

Miłość jest darem, który nadaje sens naszemu życiu i dzięki któremu ludzi pozbawionych środków do życia uważamy za członków naszej rodziny, przyjaciół i braci. Niewiele, jeśli jest dzielone z miłością, nigdy się nie kończy, ale staje się rezerwą życia i szczęścia. Tak było z mąką i oliwą wdowy w Sarepcie, która ofiarowuje podpłomyk prorokowi Eliaszowi; oraz z bochenkami, które Jezus błogosławi, łamie i daje uczniom, aby rozdawali tłumom. Tak dzieje się z naszą jałmużną, małą czy dużą, ofiarowaną z radością i prostotą.

Przeżywanie Wielkiego Postu miłości oznacza opiekę nad tymi, którzy cierpią, są opuszczeni lub udręczeni z powodu pandemii Covid-19. W kontekście wielkiej niepewności jutra, pamiętając o słowie skierowanym przez Boga do swego Sługi: „Nie lękaj się, bo cię wykupiłem” (Iz 43, 1), ofiarujmy wraz z naszym gestem miłości słowo ufności, i sprawmy, by bliźni poczuł się kochany przez Boga jak dziecko.

Drodzy bracia i siostry, każdy etap życia jest czasem wiary, nadziei i miłości. To wezwanie do przeżywania Wielkiego Postu jako drogi nawrócenia, modlitwy i dzielenia się naszymi dobrami, niech nam pomoże powrócić naszą osobistą i wspólnotową pamięcią do tej wiary, która pochodzi od żywego Chrystusa, do nadziei ożywionej tchnieniem

Ducha Świętego i do miłości, której niewyczerpanym źródłem jest miłosierne serce Ojca.

Niech Maryja, Matka Zbawiciela, trwająca wiernie u stóp krzyża i w sercu Kościoła, wspiera nas swoją troskliwą obecnością, a błogosławieństwo Zmartwychwstałego niech towarzyszy nam w naszej wędrówce ku światłu Wielkiej Nocy.

Ogłoszenia

- Dziś o godz. 17.45 Gorzkie żale z nauką pasyjną.
- Wielki Post jest czasem szczególnej troski o biednych i potrzebujących. Przy ołtarzu św. Anny wystawiony jest kosz, do którego możemy składać dary żywnościowe oraz środki czystości. Jest również skarbona z jałmużną wielkopostną.
- W piątki Wielkiego Postu Droga krzyżowa: dzieci o godz. 17.00, dorośli o godz. 17.45 i młodzież o godz. 19.15.
- Trwają katechezy dla młodzieży i dorosłych. Głoszone są w poniedziałki i czwartki o godz. 20.00 w kościele.
- Nasza Parafialna Caritas poszukuje nowej lokalizacji. Serca darczyńców są tak szerokie, że obecny lokal nie jest w stanie pomieścić wszystkich otrzymywanych darów. Dlatego jeśli ktoś jest w stanie nas wspomóc w znalezieniu nowego pomieszczenia o powierzchni około 150- 200 m. kw. na terenie miasta Piaseczno, to prosimy o kontakt.
- W przyszłą niedzielę zostanie przeprowadzona ogólnopolska zbiórka do puszek na rzecz Dzieła pomocy misjonarzom.
- Przypominamy, że w każdy czwartek od porannej Mszy św. do godz. 20.30 w kaplicy Krzyża jest wystawienie Najświętszego Sakramentu, czas osobistej modlitwy i adoracji.
- Zapraszamy do wspólnego odmawiania Koronki do Miłosierdzia Bożego w kaplicy Krzyża od poniedziałku do piątku o godz. 15.00.
- Do końca kwietnia można przekazać 1% podatku dochodowego na rzecz organizacji pożytku publicznego. W przedsionku kościoła znajdują się ulotki informujące jak wypełnić formularz zeznania podatkowego PIT, poprzez który możemy przekazać 1% podatku dochodowego na rzecz naszej parafialnej Caritas.